

Hvad angår bosættelserne, kan man klart diskutere klogskaben og timingen, men det er min absolutte overbevisning efter grundig beskæftigelse med problemet, at disse bosættelser ikke er folkeretligt ulovlige og ikke udgør nogen krænkelse af menneskerettigheder.

Så skal jeg sluttelig beskæftige mig et øjeblik med det, som hr. Albrechtsen sagde om Israel som den stærkeste militærmagt i området. Det kan der nemlig ikke herske tvivl om. Jeg er altså ikke enøjet i den sag, som hr. Albrechtsen mærkelig nok har bidt sig fast i at ville påstå. Men Israels militære styrke er ikke brugt til angrebskrig; de seneste krige i 1967 og i 1973 var begge klart forsvarskrige. At man så kan gå hen og vinde en forsvarskrig, ja, det gjorde de allierede faktisk også både under Første og Anden Verdenskrig. Det var forsvarskrige fra de allieredes side. De vandt dem, og de drog visse konsekvenser af dem.

Anden Verdenskrig fik bl.a. den konsekvens, at et land, som vi helt naturligt og selvfølgelig opretholder venskabelige forbindelser med – det daværende Sovjetunionen, det nuværende Rusland – annekterede et område af Finland, som er syv gange hele Vestbreddens størrelse. Det har også dette hus, det har også vore skiftende regeringer, og det har også FN anerkendt. Og hvorfor gjorde Rusland det? Er Rusland ikke stort nok i forvejen? Det gjorde de af hensyn til sikkerheden for deres nordflanke og på grund af de oplevelser, de havde haft under Anden Verdenskrig.

Jeg tillader mig at analogisere til Israels situation og deres sikkerhedspolitik og vil gerne understrege, at Israels militære styrke ikke er blevet benyttet til overfald, når det ikke har været i absolut selvforsvarssammenhæng, og det er sandheden om denne sag; men vi kan da godt tage Finlands skæbne efter Anden Verdenskrig op til debat ved en kommende lejlighed.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Hr. Keld Albrechtsen for en kort bemærkning, og så må vi nærme os afstemningen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Til hr. Steen Gade kan jeg sige, at der ikke i forhold til tidligere praksis er meget nyt i det, regeringspartierne og SF har aftalt, idet regeringen allerede i bemærkningerne til forslaget oplyste, at der sker generelle tilbagemeldinger til Folke-

tinget og udvalgene vedrørende udviklingen i Mellemøsten. Nuvel, man får understreget, at der skal ske en overvågning, men det fjerner efter min mening ikke det element af hykleri, som er til stede.

Med hensyn til hr. Melchior skal jeg blot kvittere for, at hr. Melchior er kritisk over for Israel. Det er jeg glad for og skal sige, at Enhedslisten er tilsvarende kritisk over for Kina, hvor hr. Melchior vist var fremme med en misforståelse. Vi har flere gange anmodet den danske regering om at gå længere i forhold til Kina, end man har været villig til, og længere end hr. Melchiors eget parti har været villig til. Så hykleriet har også været til stede på det punkt.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg beder om ordet en sidste gang, fordi jeg i mit indlæg i anden omgang glemte at kvittere udenrigsministeren for den tale, han holdt her. Jeg synes, han fik sat mange ting på plads, og jeg er glad for, at vedtagelsen nu om et øjeblik sker på baggrund af udenrigsministerens tale.

Og så vil jeg igen sige til hr. Albrechtsen: Prøv at slå ordet hykler op i ordbog og i litteraturen. Jeg synes, at man skal være en lille smule tilbageholdende, for ellers er ordet så devalueret, at det overhovedet ikke har nogen mening mere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 100 stemmer (S, V, KF, SF, RV, FP, CD og DF) mod 4 (EL).

Første næstformand (Ivar Hansen):

Udenrigsministeren vil få meddelelse om denne beslutning.